

GLANDULARUM

Quarundam, nuper Detectarum,

DUCTUUMQUE

EARUM

548. 2 30

EXCRETORIORUM,

5

DESCRIPTIO,

CUM

FIGURIS:

Cui Accessit

ÆYXAPIΣΤΙΑ, &c.

A *Gulielmo Comper*, Chirurgo Londinensi,
S. R. S.

L O N D I N I:

Impensis *S. Smith & B. Walford*, Regiæ Societatis
Typograph. ad Insignia Principis, in Cœme-
terio Divi Pauli, MDCCII.

GLANDULARUM

Quarundam, nuper detectarum,

Ductuumque Earum Excretoriorum,

DESCRIPTIO, &c.

QUANQUAM nullum adhuc seculum
foelichus quam præsens Anatomiam
extoluit, in qua tot viri eruditi in-
definenter satagunt, tot tantaque quo-
tidie in lucem proferuntur inventa; restant
tamen, restabuntque in perpetuum non pauca
foelicia, & curiose indaginis detegenda præmia,
quorum

quorum notitia lucis non parum adferet oeconomiae animali, & quæ sagacitatem nostram fefellisse, & tamdiu latuisse mirabuntur forsan Posteriores. Hujus rei argumento sint Glandulae duae, nuper à nobis nec ante à quopiam (quod scimus) observatae in *Pene Humano*; quanquam membrum hoc ab aliis olim accuratè descriptum nos etiam sollicitè saepius rimati sumus, antequam in conspectum venirent hae Glandulae. Hoc autem nobis animos & solatium ferat, quo minus instituto absterreamur, si ex quolibet conamine inventis novis non gaudeamus, idemque moneat ne nimium efferamur, ubi quid scilicet contigerit, quum idem omnibus evenire non potest, aliorumque labores tali successu frequenter destituantur, quorum solertia, & industria non minorem meruerunt laudem.

Circa digiti quadrantem infra Glandulas *Prostatas* (*Tab. II. Fig. 1. E.*) duas alias Glandulas minores (*ibid. G G.*) figurae ovalis depressae, magnitudine *Phaseolum* æmulantes, utrinque à latere *Urethrae* (*ib. F.*) aliquantò supra *Bulbum Corporis Cavernosi* ejus locatas observavi. *Amoris Musculi Acceleratoris* (*ib. 11.*) partibus superstratis utrinque *Urethrae* tactui sese offerunt Duo corpora dura, quæ sunt hae Glandulae. Harum color ad luteum

reum accedens *Prostatarum* non abfimilis. Ductus earum excretorii in superficie internâ (*ib. Fig. II. A. B.*) juxta membranam *Urethrae* interiores (*ib. Fig. C.*) conspectui se præbent; unde digicum dimidiatum descendentes angustiores facti istam membranam obliquè perforant (*ib. D.*) & in *Urethram* liquorem deponunt. Totus hic à Glandulis ad *Urethram* transitus admodum angustus, & in cadavere nuper mihi subjecto alterum, eorum valdè contortum deprehendi prope ejusdem ostiolum. Apertâ *Urethrae* parte superiore juxta dorsum penis, & expansâ *Urethrae* membranâ inferiore, si comprimantur Glandulae, ore duplici distincto liquorem eructant diaphanum, & viscidum. Ostiola hæc in *Urethram* aperiuntur immediatè infra curvaturam ejus sub Osse Pubis in *Perineo*.

In his Glandulis, & earum Ductibus Excretoriis disponendis artificium naturæ egregium. Quippe erecto Pene, & Corporis Cavernosi *Urethrae* Bulbo distento necessario comprimuntur hæ Glandulae, & liquor contentus in *Urethram* exprimitur. Quin & Musculi Acceleratoris pars his Glandulis superstrata compressionem adjuvat. Ut hæc omnia organa in comprimendis his Glandulis consentiant necessarium videtur, quia liquor, quem fecerunt,

nunt, tenacissimus, ut usus, cui destinatur, postulari

Præcipua naturæ intentio in formandis hisce Glandulis opus genitivum primariò respicit, ut ex organorum in alijs animalibus his analogorum examine clariùs patebit.

Soricibus hæ Glandulæ magnitudinis insignes ita locantur, ut inter erigendum Penis intumescencia eas ad Offa Pubis apprimat, quod idem in *Echino terrestri* aliisque quibusdam animalibus observandum.

Apris autem maximæ sunt, & fluidum, quod secernunt, magis viscidum, & minus diaphanum, quam animali cuiunque hactenus mihi subjecto. In structura etiam hoc eis singulare, quod musculo donentur peculiari Avium Ventriculo Musculofo non absumile, quæ ita instrui videntur, ut fortius quasi prælo exprimatur liquor earum, qui his animalibus admodum glutinosus, & aliis etiam præter coitum temporibus exprimendus. His enim *Meatus Urinarius*, cum perlongus sit, hoc liquore, quo illinatur, & ab injuriis salium acrium, quibus urina gravior est, defendatur, opus habet. Juxta mensuram salium acrium, quos continet diversorum animalium urina, & juxta.

juxta longitudinem *Meatus Urinarii* variatur etiam *Glandularum* proportio. Quod autem notatu dignum foemellis defunt, quanquam quid illis analogum reperiatur. Hoc etiam accurato *Anatomico Regnero de Graaf* observatum in foeminis, qui tales *Glandulas* descripsit, & *Prostatas Mulierum* vocat. Harum *Ductus Excretorii*, cum in exitum *Urethrae* hient, sales acres à *Nymphis* & *Labiis pudendi* arcent, & in coitu liquorem eructant, ut alibi observavi. *Urethra* enim illis brevissima cum sit, sola *Sphincteris Vesicae* contractio sufficit ad expellendas quascunque *Urinae* reliquias.

Ufus harum *Glandularum* duplex. Primò enim cum erigitur *Penis* tantum liquoris eritunt quantum ad extrudendas quascunque *Urinae* reliquias sufficiat, atque ita prohibeat quo minus cum *Semine* confundantur. Secundo, per continuam liquoris emissionem *Urethram* contra *Sales Urinosos* muniunt, quale officium neque *Prostatas*, neque *Vesiculae Seminales* prestare poterant, utcumque necessarium. Quia *Musculi Sphincteris* viciniae ita membranam *Urethrae* internam corrugat, ut *Liquori Prostatali* facilis non detur exitus. Semen autem *Caruncula*, seu *Caput Gallinaginis* ita cohibet, ut horum alterutri exprimendo *Diaphragmatis*, *Musculorum Abdominis*, & *Levatorum Ani* cooperatio desideretur.

Præter

Præter Glandulas supra descriptas, quas in Corpore Humano primus tribus aut quatuor ab hinc annis detexi, & earum historiam dedi in *Actis Philosophicis Societatis Regiæ Londinensis, mensis Novembris, Anni Millefimi, Sexcentefimi Nonagesimi Noni, No. 258.* aliam etiam Glandulam antè inobservatam cum duobus Ductibus Excretoriis in *Urebram* hiantibus observavi, cujus magnitudo & figura ex *Tab. III. Fig. 2. F.* ubi in superficie exteriori membranæ interioris *Urethrae* sublato Corpore Cavernoso exhibetur, satis innotescit.

Sita est hæc Glandula in angulo curvaturæ *Urethrae* sub *Offibus Pubis* in ea parte *Perinæi*, quæ *Ano* adjacet. Ut foelicius quis hanc Glandulam investiget, Corpus Cavernosum secundum longitudinem incidendum usque ferè ad membranam *Urethrae* internam, tum Corpus Cavernosum cautè à membrana separandum, quod dum fit, in dicto loco sese ostendit Glandula. Ductuum Excretoriorum ostiola quærenda in *Urethra* circa digiti quadrantem infra priores; vide *Tab. III. Fig. 1. K. K.*

Haud

Haud absurda mihi videtur conjectura, cum liquorem qui sub finem *Gonorrhææ* nondum penitus absoluta curatione effluit viscidus & diaphanus, qui sermone vernaculo dicitur a *Gleet*, in his Glandulis suos habere fontes, non in Prostatis, aut *Vesiculis Seminalibus*, ut vulgata fert sententia. Qualis fluxus vocabulo non inepto *Lampræa* dici potest. Si autem Ulcus Venereum in Ostiolum Ductus ex his alicujus Excretorii, crosso tandem sphinctere *Lampræa* sic obstinata, & forsan incurabilis. Hujus rei exemplum unum vidisse contigit, exhibente Domino Doctore *Drake*, cujus Iconem vide *Tab. III. Fig. 1. ** Hinc improbatur vulgaris medicinam & chirurgiam exercentium mos ingerendi repetita cathartica, & inutilem medicamentorum astringentium farraginem, quorum in locum in *Lampræa* cum fructu & levamine substitui possunt injectiones abstersivæ & restringentes.

T A B U

TABULARUM EXPLICATIO.

Tabula Prima

Exhibet *Vesica Urinaria* partem anteriorem cum *Pene* cæterisque partibus Genitalibus annexis, quæ realibus paulo contractiores exprimuntur.

A A. Corpora Cavernosa Penis integra.

a a. Et eorundem extremitates in Corpus Cavernosum Glandis receptæ, ut etiam *Tab. III. Fig. 1. 6.*

B. Cutis Penis Portio *Preputium* constituens.

b. Ejusdem duplicatura, seu pars inferior Glandi alligata.

CD. Vasa sanguifera Dorsum Penis permeantia cerâ repleta.

c c. Trunci

c c. Trunci eorum à Glande rescissi.

d.... Venæ Præputii Truncus per quam Cera
in cæteras Venas immissa. Per hanc
inter Præputii & Penis Venas Anastomo-
sin sanguinis pars revehitur, etiam com-
presso in Ereptione Penis Trunco mag-
no Venæ M. De quo vide Myotomia
nostræ Reformata Appendicem.

E. Glans Penis.

G. Urachi Portio.

F. Vesica Urinaria pars anterior.

f. Membrana ejusdem interior in qua Fibra-
rum Musculosarum ordo conspicietur,
(g g) & g g Ostiola Ureterum bina, cum
(h) Glandulis Militaribus h quæ Mucum
Membranam illam illinentem, & à Sa-
lipus Urinae munitem secernunt.

G G. Ureteres rescissi.

H H. Vasorum Deferentium Portiones.

C

II. Ve

II. Vesicularum seminalium Portiones.

K K. Prostata cum Urethra R R per anteriora
divisæ.

L---- Caruncula Vesiculas seminales claudens, ubi
etiam Ostiolum Vasis Deferentibus cum
(o o) iisdem commune o o.

i i. Ductuum Prostatarum Excretoriorum Os-
cula ex utrinque Caruncula.

M Venæ Penis pars ea, quæ à Ligamento
Ossium Pubis comprimitur in Ereptione
Penis.

NN. Arteriæ }
OO. Nervi } Dorsum Penis decurrentes.

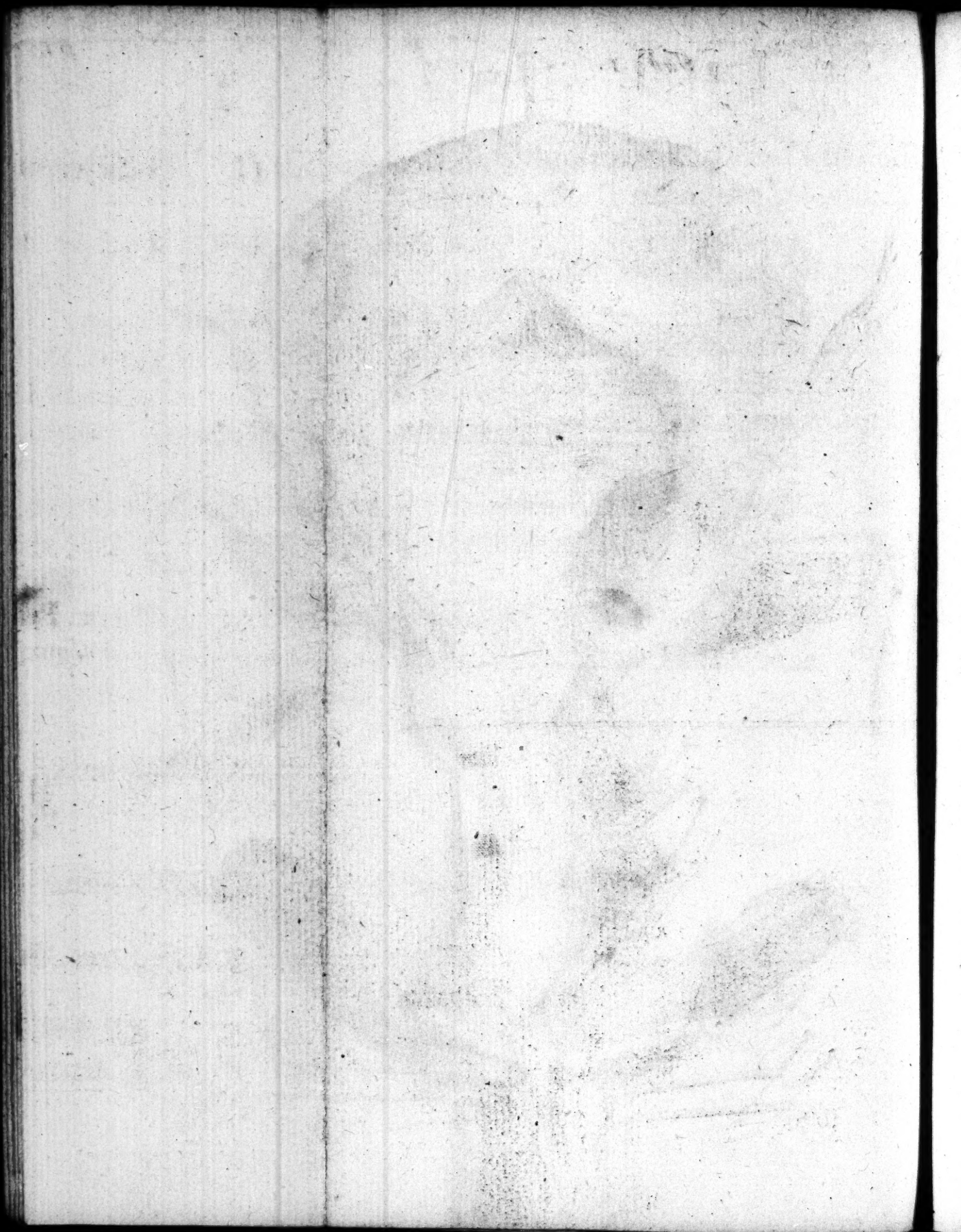
QQ. Musculi Directores Penis.

R R. Latera Urethra diducta & expansa.

S. GLANDULA MUCOSA supra descripta
dextri lateris acu distracta.

L. Ostiolum

t. Offiolum Ductus Excretorii ut se in Urethra Mucō proprio turgidum exhibet.

r. Osculum Ductus Excretorii sinistri, quod valde patulum erat, & exitum habuit communem cum Ductu Excretorio ejusdem lateris GLANDULÆ MUCOSÆ inferioris nuperrimè detectæ. Vide Tab. III. Fig. 1. * --- & Fig. 2. F. ---

Tabula Secunda.

F I G. I.

A b, **P**ortio Vesicæ Urinariæ.

B-B, Ureterum Portiones.

C C, Vasorum Deferentium partes.

D D, Vesiculæ Seminales flatu per Vasa deferentia aliquantulum distentæ.

a a, Vasa sanguifera Vesicularum Seminalium.

E, Glandulæ Prostatæ.

F, Urethra expansa superiori & anteriori parte apertâ, ut denudentur Ostiola Ductuum Excretoriorum Glandularum sequentium.

G G, Glandulæ supra descriptæ duæ, quæ à Liqueore quem secernunt **GLANDULÆ MUCOSÆ** dici possunt. h,

H, Ductus Excretorius GLANDULARUM
MUCOSARUM alterius priusquam
Bulbum Cavernosi Corporis Urethrae
subeat.

I, Bulbus Corporis Cavernosi flatu partim
distentus, & Musculo Acceleratore de-
nudatus ut Membrana exterior appareat,
quæ tenuissima est, quo magis adæquatè
Musculus dictus *Bulbum* comprimat, &
sanguinem contentum adigat versus
Glandem Penes erecto.

K, Musculorum Penis pars tertium.

L-L, Musculus Accelerator per futuram mediam
divisus super *Bulbum*, à *Bulbo* postea
liberatus & expansus.

ll, Musculi hujus pars superior, quæ GLAN-
DULAS MUCOSAS immediate su-
perscendit.

M M, Musculi Directores Penis.

N N, Corpora Cavernosa Penis.

O, Corpus.

- O,** Corpus Cavernosum Urethrae.
P, Ligatura flatum cohibens intra Corpus Cavernosum Urethrae & ejus Bulbum.
Q, Apertura per quam flatus immissus est.

F I G. II.

G LANDULARUM MUCOSARUM alteram in aqua maceratam, & Ductum ejus Excretorium Argento vivo repletum exhibet.

- A,** GLANDULA MUCOSA maceratione mole aliquantulum aucta.
b, Ductus ejus Excretorius.
C, Membranæ interioris Urethrae Portio expansa.
D, Ostiolum Ductus Excretorii.

Tabula

Tab. II.

Fig: I.

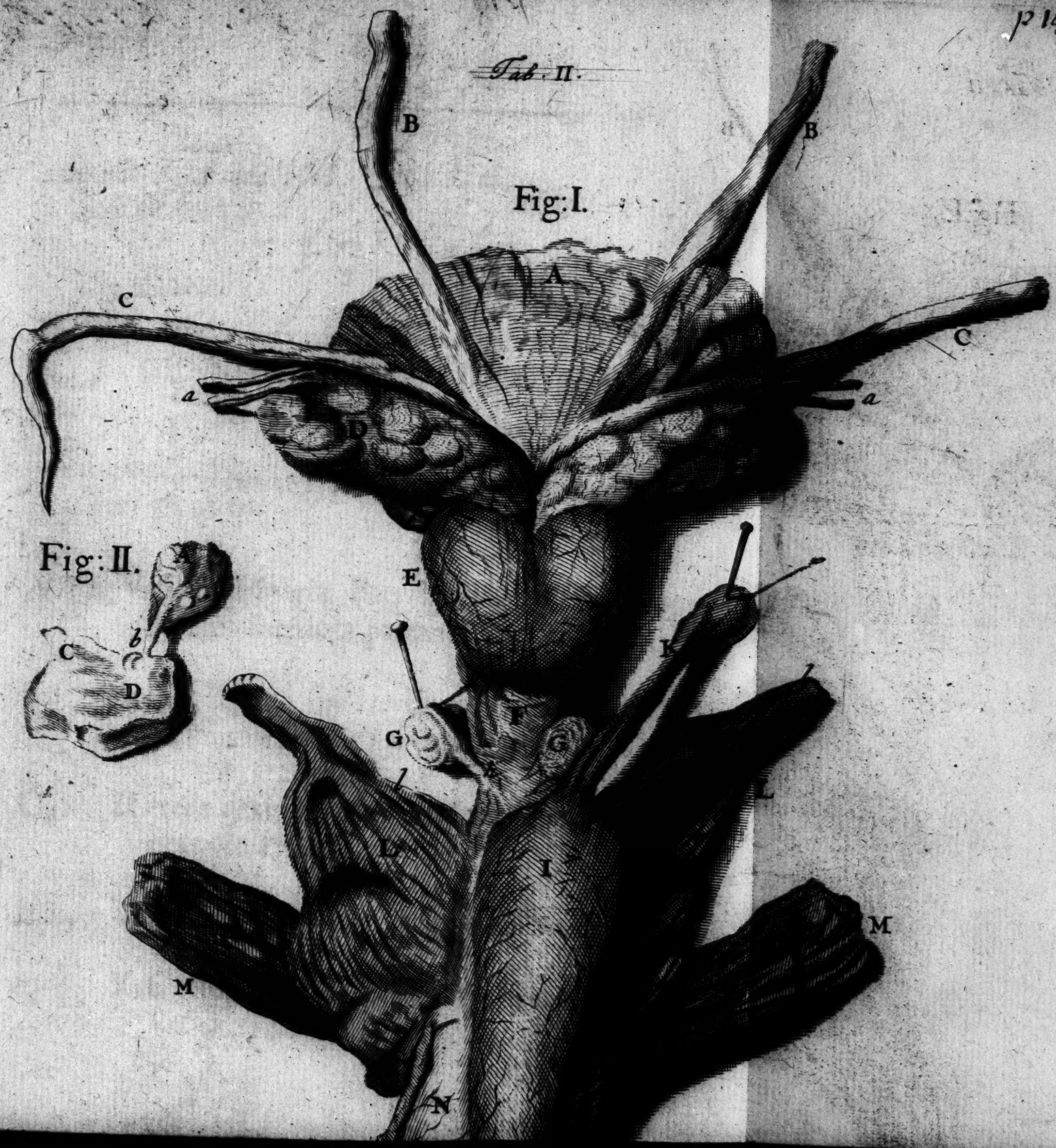

Fig: II.

Tabula Tertia.

FIG. I.

U Rethra aperta ut conspectui pateant Ductus
GLANDULARUM MUCOSARUM,
&c.

Hæc Figura etiam typo naturali paulò contra-
ctior.

AAA, Vesicæ Urinariæ Pars aperta, & expansa
ut ejus interiora pateant.

B, Stylus Ureteri sinistro immissus ad osten-
dendum ejus in Vesicam progressum.

C, Ureteris dextri Pars aperta, ut ejus in Ve-
sicam insertio pateat.

EE, Vesicularum Seminalium pars anterior.

S Vasa sanguifera quæ Vasa Deferentia, &
Vesiculas Seminales intercurrent.

FF, Prostata

FF, Prostatae diductae.

ffff.. Urethrae divisae Parietes diducti.

G.... Caruncula cum Ostioli Ductuum Excretoriorum Prostatalium utrinque expressis, ut in Tab. I. ii.

HH.. GLANDULARUM MUCOSARUM prius descriptarum PAR acu depressum.

II, Styli duo Ductibus earum secretoriis immissi, ex quibus Orificium dextrum rectum, ut in statu naturali; alterum

(*) *... vero amplum admodum in hoc subiecto ex Ulcere.

K, Stylus in Ductum Excretorium GLANDULÆ MUCOSÆ postremo loco descriptæ. Fig. 2. F...

L... Bulbus Corporis Cavernosi Urethrae Cerâ repletus.

M, Corpus Cavernosum Urethrae utrinque Cerâ repletum.

N, Glans

N, Glandis Penis Cera per Venam Preputii immisâ referta. Vide Tab. I. d ---

O --- Cavitas in quam Corpora Cavernosa Penis (Tab. I. a a a a) terminantur.

Q, Pars Glandis superior Peni adjuncta.

P, Membrana Carnosa Penis ejusdem parte anteriore extractâ, & acu fixâ.

FIG. II.

V Vesicæ Urinariæ Puelli Portio cum Urethra, &c. Typum Naturalem æquantia.

A, Pars Vesicæ Urinariæ inferior & posterior flatu rigida.

bB, Vesiculæ Seminales.

CC, Vasa Deferentia.

D, Prostata.

D

EE,

E.E, Urethra Corpore Cavemoso sublato in
flata.

F.F, GLANDULA MUCOsa ultimè descri
pta ad Angulum curvaturæ Urethrae,
ubi Ossa Pubis subit.

FIG. II.

V Est Urethrae Puncti Portio cum Urethra
&c. Typum Naturalium æquans.

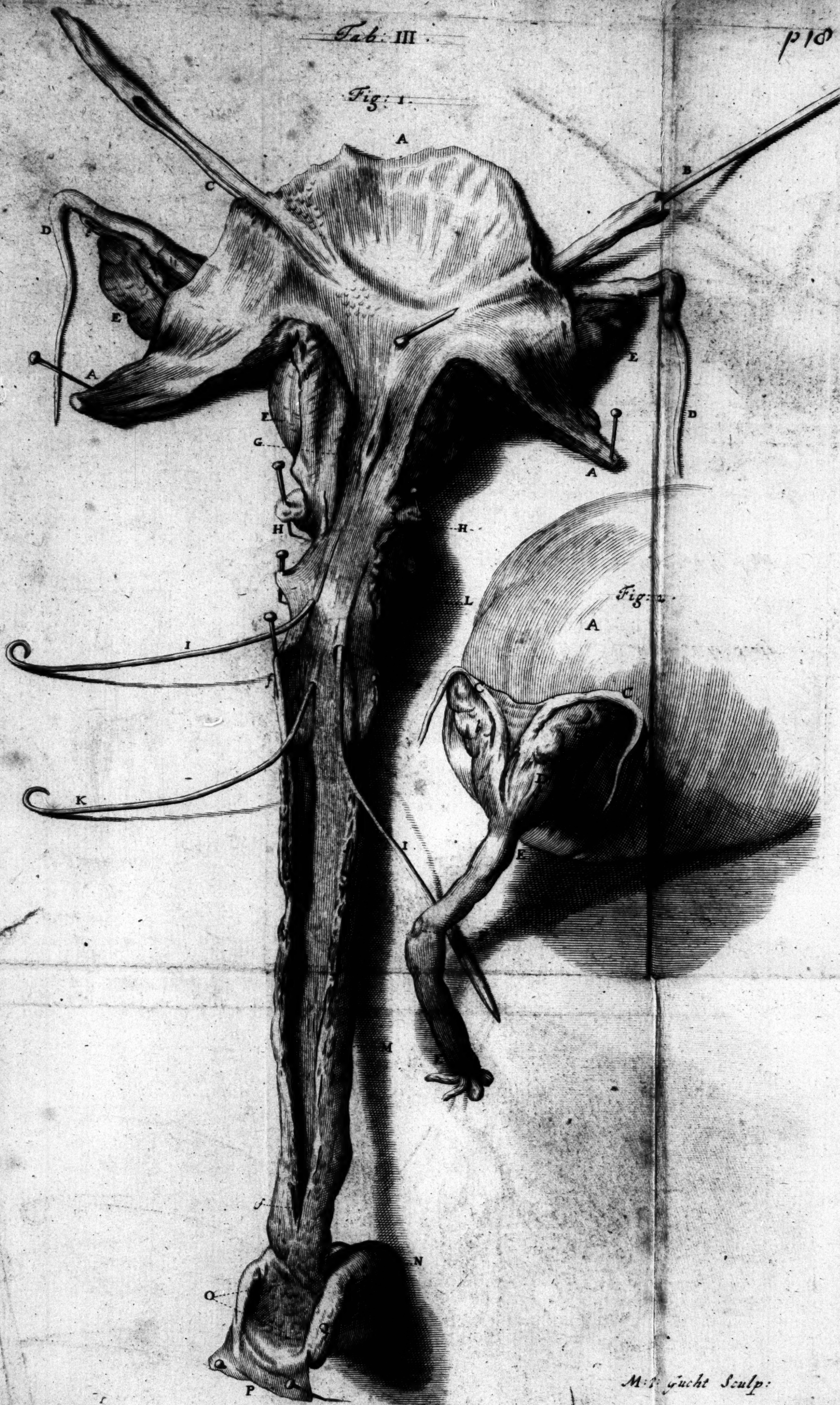
A.Y Pars Vesicæ Urinariae inferior & posterior
stata rigida.

C.C Vasa Deferentia.

D. Prostata.

E.E

Fig: 1.

M. J. Gucht Sculp:

EYXAPIΣΤΙΑ,

IN QUA

DOTES plurimæ & singulares

GODEFRIDI BIDLOO, M. D.

ET

In Illustrissima LEYDARUM Academia
ANATOMIÆ PROFESSORIS CELEBERRIMI

Peritia Anatomica, Probitas, Ingeni-
um, Elegantia Latinitatis, Lepo-
res, Candor, Humanitas, Ingenu-
itas, Solertia, Verecundia, Humi-
litas, Urbanitas, &c.

CELEBRANTUR,

ET

Ejusdem CITATIONI humillime
RESPONDETUR:

A Gulielmo Comper, Chirurgo Londinensi,
S. R. S.

L O N D I N I: MDCCI.

EYXAPIZTA

IN QUA

NOTES plurimae & singulae

GODEFRIDI BIDLOO, M.D.

ET

In Illustratione LEYDARNI ACADEMIAE

ANATOMIAE PROFESSORIS CELEBRISSIMI

Pericia Anatomica, Probitas, Ingeni-
um, Elegantis Latinitatis, Lepto-
tes, Candor, Humanitas, Ingeniu-
itas, Solertia, Veracundia, Humi-
litas, Urbanitas, &c.

CELEBRANTUR

ET

Eisdem CITATIONI humillime
RESPONDETUR:

A Gulielmo Cooper, Chirurgico Londinensi.
S. R. S.

LONDINI: MDCC.

GULIELMUS COWPER

Lectori Candido

S. D.

DIU est, à quo humanissimo Professore gratias retulisse decreveram, quod mihi cum Celeberrimo Swammerdamo communes honores, & tam Explanationibus meis quam Figuris ejus nomen suum inditum, voluit. Neq; tamdiu Grati Hominis officio deesse constitui, quin Urbanitatem Professoris, qui de me totum elegantius & blanditiis refertum composuerat Libellum, pro tenuitate saltem meâ remunerarem. Dum vero ad præhan festinarent hæ, quæ sequuntur, Chartulæ, mora hinc injecta est. Conveniunt me Bibliopole Smith & Walford querentes pactum Figurarum numerum se nondum Amstelodamo obtinuisse, & orantes ne quam responsionem emitterem,

mitterem, priusquam, quæ residuæ erant, Fi-
 guræ redderentur, veriti fors an ne in tam sin-
 gulari Urbanitatis certamine quid sinistrè ex-
 ciperetur, & Professor in causâ esset, quo
 minus pacti fides omnino liberaretur. Haud
 iniqua petentium precibus mora data est, quæ
 huc usq; Schedulas hasce distinuit, quod ne
 gravetur Celeberrimus Professor, & Lector
 Benefolus, instanti dorâ; præsertim cum
 quicquid hoc sit mora, id culpâ non factum est
 meo. At quobis in libello suo præfatione en-
 ga me uniora iuncte me monet Professor, me
 Figurarum (quæ suas vocare libet) ineptâ diti-
 ram onerasse, & earum nitorem fœdasse, in-
 ficias non eo me plures quam septingentas præ-
 didisse, quarum in viginti (si etiam Lectori in-
 eptæ videantur) ut eum omnino exonerem,
 eas Minio distinguam in posterum curabo. Atq;
 iterum tali se me dignetur benigne, siquid rege-
 rat Professor promptiores, & instructiores
 habebit Respondentem. Hæc pro hac vice
 dicta sufficiant, ne te abundam, Lector, cum-
 dide, Vale.

EYXAPIΣΤΙΑ, &c.

Quoniam id mihi contigit, quod viris bonis non raro solet accidere, ut mihi litem moveat Vir malevolus, de re non sua, & coram Regia Societate in jus vocet. Tantisper mihi non deesse constitui, quin Plagii crimen (cujus me insimulat) in proprium forsan insimulantis caput recisurum diluam, & simplici narratione omnem à me amoveam culpam, convitia istius neque molestè ferens, neque redditurus.

Siquis forsan nondum audierit, nunc sciat velim, annis jam elapsis quatuordecim præterpropter in lucem emissum fuisse à Gothofrido Bidloo M. D. nunc Leydis Anatomiam profitente, librum Anatomicum figuris elegantibus centum & quinque speciosum. Hæ Figuræ ære incisæ sunt ex Delineationibus ad vivum *Gerardi de Lairesse*. Quis vero Schemata paravit & delineanda exhibuit vix dum satis constat. Quippe qui librum edidit.

Bid-

Bidloo, & Tabularum explicationes Latine adjunctas suas par operi nullo modo videtur, ut qui nec ipse secuerit corpora sic delineanda, nec delineatorum partes satis noverit distinguere. Neque hæc temere assero. Ipsæ ipsius explicationes verbis meis fidem facient. Nam & partes quamplurimas principes in ipsis Tabulis probè expressas litterulis notare omisit, & in explicatione Tabularum loco dignatus non est, unde facilis est conjectura, eas illi aut non visas, aut non cognitās, quorum neutrum contingere potuisset, si ex ipsius administratione Schemata, unde istæ Tabulæ depictæ sunt, exhibita fuissent. Quod verò Professore celeberrimum gravius urget, partes etiam non paucas noris & explicatione honestavit, ubi in Figuris ipsis ejusmodi nihil compareat. Inter has etiam Tabulas, suas enim habent lituras, quædam sunt omninò fictitiæ, & à natura alienæ, & abhorrentes, pinguis & luxuriantis cerebri progenies, pro quibus gratiæ soli Professori habendæ. Nec minus in diripiendis alienis sagax, quam in suis inveniendis foelix Lugduni Batavorum lumen hoc novum. Illi ingeniosa etiam manus est; quippe quasi fingendi honorem aliis invidet, non pauca rara, & insolita visu, qualia Natura nunquam exhibuit, aut exhibebit, ex aliis in suum transtulit opus; nequid Monstri, quo obstupesceres, curiose Lector, deesset.

Ne

Ne mireris igitur, Lector Benevole, si exca-
 descat, si vix apud se sit præ ira Celeberrimus
 Professor, si quis tanto ingenio, labore, & astucia
 comparati operis honore eum spoliare audax ag-
 grederetur. Habes infelicem me, cui vehemen-
 ter succenset, quem falso crimine, suspitione in-
 justa, libellis famosis, & calumniis indignis tan-
 tum non opprimit, & more patrio, ut reum ha-
 beat confitentem, torturam adhibet. Quam in-
 dignè autem ab illo accipiar, te iudicem constituo,
 coram te causam agam, & si, cujus me postulat,
 in ipsum crimen retorqueam, sibi acceptum rese-
 rat. Tantum enim abest, ut illi librum surriperem,
 quod queritur, ut ejus deprædationes (qua-
 rum non levis mihi erat suspicio) alto premerem
 silentio, &, quodcunque ejus erat extra contro-
 versiam, intactum reliquerim.

Non enim me latuit fama; designatas & in-
 choatas fuisse hasce Tabulas à clarissimo Swam-
 merdamo, cujus in secandis cadaveribus diligenti-
 am & felicitatem omnes laudant. Priusquam ta-
 men quam absolutas omnibus numeris hasce Ta-
 bulas daret, morte præreptus est. Hæ Tabulæ
 nondum absolutæ, ut in lucem prodirent, Bidloo
 commissæ sunt. Hinc illi ministrata occasio ad-

dendi Figuras, quasunque voluerit, unde non est, quod mireris, Lector, si inter figuras quamplurimas elegantes multæ occurrunt accuratissimo Swammerdamo omnino indignæ, quæ tamen proprium sapiant authorem.

Nec; hæc ex conjectura sola dicta sunt. Quippe res ipsa verbis meis fidem facit. Nam Bidloun ipsum Corpora secuisse, Arterias, Venas, Nervos, Lymphæ Ductus, Ductus Excretorios, Organa denique omnia corporis humani Delineatori exhibuisse, quas postea graphicè delineatas in Tabulis ipsis non agnoverit, vix fidem inveniet. Hæc quidem Præfationi Explicationum nostrarum ipsarummet Tabularum sermone Anglicano annis abhinc duobus editarum inseruisse licuit. Placuit tamen potius hæc oblivioni tradere, & gaudentem plagio dimittere, quam ut per me illæsum furtum Professoris, & in rebus Anatomicis imperitia palam fierent, aut Fama lacerari videretur.

Si tandem lacesitus in arenam memet ipsum vindicaturus descendo, studiosè evitabo sterquilinum, in quo se tam sædè volutat Celeberrimus Professor, memor quam minime deceant os ingenuum opprobria & convitia rationum inopiam certò indicantia. Idcirco maximam Dissertationunculæ
Leydensis

Leydenſis partem, utpote ſolis convitiis ſcatentem, deſpectui habiturus ſum, ſoli factò, & rebus per ſe evidentibus immoraturus.

Cum innotefceret Samueli Smith & Benjaminì Walford, Bibliopolis Londinenſibus, apud Henricum Boom Bibliopolam Amſtelodamenſem otari Tabulas Aeneas Bidloi dictas, propter malam Explicationum & Additionum famam; cumque iſdem conſtaret de iſtarum Figurarum Elegantia, & accurata ad vivum delineatione, (exceptis tantum paucis ex propria forſan Bidloi designatione) ſubiit paciſci cum dicto Bibliopola pro trecentis Exemplaribus abſque explicatione Bidloana imprimendis; quæ, cum ex pacto traderentur ſub conditione nullam explicationem Lingua Latina aut Gallica ſcriptam adjiciendi, mihi commiſſa ſunt, ut novam explicationem ſermone noſtro, aggrederer, omiſſiones & defectus explicationis Bidloanæ ſupplerem, errores denique quoscuque in designatione ipſarum Tabularum Figuris ad vivum delineandis, & ære incidendis corrigerem. Neque enim niſi ſub hac conditione hoc opus in me ſuſcepturus eram. Quin & literulas ſeptingentas propria manu addidi, & calamo cuilibet Exemplari addendas curavi, quibus partes in Tabulis Bidloanis expreſſæ in explicatione Tabularum Bidloana omiſſæ notarentur. E 2 Ne-

Neque mirum si harum rerum Bibliopolæ Batavo nulla incideret suspicio, qui quum in venditione Exemplarium conditione additâ contra expositionem quamcunque Latinam, aut Gallicam lucro cavisset suo, de reliquo parum sollicitus erat, quid aliud de illis fieret. Quin nec ipsi Professori adeo displicuit olim institutum nostrum; utpote qui suis stupiditatem jactabundus exprobraret, qui opus suum parvi penderent, quod Anglis tantopere arridere diceret, & in Sermonem Anglicanum traductum iri polliceretur; quanquam ista spe destitutus, cum intelligeret omissiones, & errores suos modestè notari, aliam cantavit cantilenam, & Bibliopolam suam dehortari conatus est, ne juxta fidem datam pacta mitteret exemplaria.

Dum enim descriptionem novam Partium in istis Tabulis expressarum molirer, & in Appendice construendo occupatus sum, accedit ad me Celeberrimus Professor unâ cum Domino Doctore Hutton, qui sciscitari coeperunt, num Anatomiam Bidloanam in Linguam Anglicanamvertere satagerem? quod quidem negavi, coram utroque pronuntians, me Expositionem omnino novam moliri istarum Tabularum, quas ediderat Professor; simulque mentionem injeci pacti inter Bibliopolas

las nostros, & Amstelodamensem pro Exemplaribus. Quod autem dicit me tunc temporis factum esse, *curtior* mihi esse *Latinitatis suppellectilem* quam ut id aggrederer, Figmentum illi proprium & familiare est, qui verba sua aliis solet obtrudere.

Quod si factus essem, neq; enim nunc inficias eo, me non satis capere Bidloanas expositiones istarum Tabularum (quas vocat Latinas) unde tamen hoc mihi vertit vitio? Quasi Latine intelligenda essent, quæ Latine non sunt scripta. At si famæ consuleret suæ Eruditissimus Professor, me & alios tam Argumento, quam Lingua, minus versatos optaret. In utroque enim scitent mendæ Lippis, & Tonforibus notandæ. At neque amicis fidelior, illorum etiam verba in sensum detorquet alienum, quippe acceptis à Doctore Hutton literis Apr. 20. 1698. datis, in quibus hæc sunt verba, **Mr. Cowper tells me your Book with his Animadversions will be out in a little time.** (i. e.) Dominus Cowper ait librum tuum cum Animadversionibus ejus brevi in Lucem missum iri: Quæ pro sua Ingenuitate & Latinitate ita reddidit Professor, Magister Cowper dixit mihi librum tuum cum suis Annotationibus, brevi appariturum. Unde Spes erat posse hæc verba de Explicatione sua intelligi.

intelligi. Quòd si sua ita depereat, hanc licentiam illi indulgeas velim, Lector Ingenue, per me enim licet,

Ut sine Rivali, seque & sua solus amaret.

Quum vero acceperat librum nostrum brevi emissum iri, & ratiunculam etiam additionum nostrarum quamvis quidem imperfectam; Literas ad me dat, in quibus ultrò auxilium promittit suum in eorundem plerisque addendis, quæ ipse prius addideram. Ne autem non prius emitteretur liber, aut emissio proxima esset, quam Literæ traderentur, & promissum expectarem auxilium, viginti quatuor dies cunctatur ab acceptis Huttonianis, priusquam suas ad me dat, quas tandem Maii 14. datas accepi in hæc verba :

Percepi ex Nobilissimo D. Huttonio, te opus meum Anatomicum translatum in Linguam Anglicanam, annotationibusque tuis illustratum, publici juris facturum brevi; gaudeo reverà sortique gratulabundus meæ, egregios videre tuos gestio labores vehementer : si quidquam sit, quod mea tibi operâ, hac in re effici possit, velim me moneas actutum; dies enim ut diem docet; ita multa, post editam meam Anatomiam, detecta, tibi subministrare impar non sum. ex. gr.

Novum

Novum Systema muscutorum figuris & machinis exhibitum, novam Demonstrationem iconographicam de Musculis diaphragmatis. Observata ad musculos Laryngis.

Organi respiratorii fabricam, & movendi methodum. Ex arteriarum & venarum extremis divaricationibus quaedam mea.

Segregationis liquidorum glandularumque Organum.

Multa ossium examen spectantia, & sic porro. Si participem me certiolemque facere, qua methodo notæ, addimenta, emendationesque tuæ sunt dispositæ, onerosum tibi non sit nimium, rogo hoc mihi præstes officium, tuæque accepta responsione non morabor tibi mox animi mei grati signa offerre debita, ut potero luculenter. Vale, & vive in decus nobilissimæ Artis Apollinæ.

Habes hic, Amice Lector, specimen Ingenuitatis, Sagacitatis, & Elegantiarum, quas tantopere crepat Eruditissimus Professor. Ut Ingenuitatem & Urbanitatem ostendat, auxilium pollicitatur in edendo libro, quem dudum editum, aut edito proximum, i. e. prælo maxima ex parte emissum novit. Ut Sagacitatem, quas me fecisse additiones ex Hutto-
nio.

nio didicisset, mihi pro suis porrigit. Ne autem istarum pollicitationum inepta ostentatio patefieret, prius edi librum curat, quam fides exigi possit, & deinde præoccupari se queritur. Ut denique Elegantias, hanc Epistolam, & alias publici juris fecit, unde puræ Latinitatis gloriam sibi acquirat.

Gratulor vero tibi serîo, Lepidissime Professor, de inventione tua *Organi*, quod *segregat Glandulas*. Quod ne quisquam tibi surripiat in posterum, defendam, ut inventi tam ingeniosi, quod tui proprium est, tibi soli semper habeatur honos. Quod si æquè foelix Celeberrimus Professor in *Observatis ad Musculos Laryngis*, ac in invento Organo, me sponsoem offero neminem unquam illi quicquam surrepturum.

Ostenderam autem ineunte Martio 1692. Domino Doctori Hutton Præfationem Explicationum mearum, in qua reprehenderam Figuras Musculorum Laryngis Bidloanas, simulque memineram me novas & accuratas istorum Musculorum figuras excudi curasse; cuius rei cum notitia forsan obscura Bidloum pertigerat, nequid mihi agendum relinquere videretur sua in eisdem musculos observata post decem inde hebdomadas mihi obtrudere vult, quæ fortasse nulla sunt, at certè, si figuris eorum suis paria, nullius pretii.

Quod

Quod autem de aliis quibusdam Epistolis, & nuntiis Southwellio, Beestonio, & aliis, nescio quibus, Germanis, & Belgis garrit, certe eorum nullus ad me pervenit, & nunc primum de iis audio per infamem hunc libellum. Quin & ipse Dominus Southwellius in conventu Regiæ Societatis de hac re à me interrogatus, ut generosum & ingenuum decebat, palam professus est, se ne verbum quidem à Bidloo mihi protulisse.

Pergit autem, & quanquam acceperat, aut (ut ipsius verbis utar) multus apud eos erat rumor, opus suum Anatomicum à me auctum, illustratum, correctum, in Anglicanam translatum Linguam, typis impressum, publicique juris esse factum jam dudum, ab Huttonio quærit, cur suis non responderim; cui Huttonius, siquidem Huttoni sit ea Epistola, quam Bidloi propriam suspicarer potius propter fidem malam, & elegantias verè Bidloanas.

Whitehalliæ, Oct. 14. 98.

CUPERUM CHIRURGUM non video, neque vidi eum per septem menses præterlapsos. Circiter Kalendas Martii anni currentis, forte fortunâ illi obviam fui, illumque adortus & allocutus sum de opere tuo

Anatomico, nondum divulgato : parum mihi satisfacit
 eâ in re, & cum meam planè declaraviffem sententiam,
 id agrè ferebat, & ut non dubito, fert ab aliis factum.
 Interim extat opus, & in Anglicanam Linguam tran-
 flatum. Tuas ipfiffimas Figuras, integras, & omnes
 Amftelodamo sibi curavit, ut intelligo ab aliis, usque
 ad trecentas copias uniuscujusque Figuræ, totidem enim
 sunt operis copię & non plures. Literati nostræ facul-
 tatis, tuum præ manibus habent librum, translatum
 non æstimant, figuræ cum non sint æquivalentes prio-
 ribus ; unde decus tuum, illi viro est dedecori, &c.

Huic aliam subjungit à Bibliopola Amfteloda-
 menti, Belgicè scriptam, & à se Latino-barbarè
 redditam, quarum utraque ita Phrafi, & Com-
 matum inepta dispositione conveniunt, ut facile
 quis credat, omnes ex eadem Officina proficisci.
 Quod si hæc, aut hujusmodi quæpiam scripferit
 Huttonius, malâ fide ab illo mecum actum est,
 fin aliter pejore cum illo à Bigloo : & utroque
 modo illatæ injuriæ debentur mihi vindiciæ. Quip-
 pe si de Latinitate Bidloi parum sollicitus fuerit
 Huttonius, de fide ejus minus securum fuisse o-
 portuit. Aliter enim res se haber, ac narratio,
 five ea sit Professoris, five Huttonii. Cum enim
 circa dictas Kalendas Martias Domino Doctori
 Huttonio occurrerem juxta Whitehall, Præfatio-
 nem

nem mecum habui, à Typographo missam ad corrigendos errores Typographicos, quam non ostendi solum Doctori Hutton, sed & perlegi totam, in qua (ut supra memoratum est) eorum pleraque in *Appendice* addi dicebantur, quæ postea Bidlous in prima sua ad me Epistola pollicebatur; in qua etiam post mentionem Bidloi factam, ut qui ediderat centum & quinque Tabulas priores, sequebantur hæc verba, *whose performance I shall not in this place either commend or condemn, Cujus laborem hic nec laudabo, nec improbabo.* Quæ verba coram rogante Huttonio deleui, & in impressione omittenda curavi.

Neque hac vice tantum liberè cum eo collocutus sum de instituto meo, sed quotiescunque obuius factus sum, neque quicquam ab eo ægrè ruli, ante editam hanc epistolam. Quid autem Huttonio sufficiat, ut contentus reddatur, mihi nondum constar, certe nunc primum aperit mihi, se non fuisse contentum.

Quæ subjuncta est Bibliopola Epistola, iisdem elegantissimè à Professore referta, minoris momenti est, quam ut hic paginam impleat. In ea Bidloum monet se non novisse, quo usque processerat

opus nostrum, at se curaturum per quendam amic-
cum suum emi Exemplar.

At tandem titulum operis acceperat, nec in fronte
nomen suum invenerat unde subit furor poeticus,
quem sequenti eructat flatu. Cum

P. 6. autem crebras omnesque spernentem moni-
tiones, atque elephantino circumtentum corio
hominem experiebar, stimulo ipsum pungere naresque
auresque vellicare hamulo constitui hujusmodi.

Euge, Lepide Professor, *Hamatus* ergo es; an
me *Cabiliaum* putas? gratulor tibi iterum de tuis
leporibus, quos etiam neminem tibi surrepturum
spondeo. At hamata qualis sit hæc Epistola, vi-
deas, obsecro, Lector Amice.

Mijn Heer

William Cowper,

Vermaard Chirurgijn,

tot

London.

Vir Clarissime,

Expeto (iterum etenim iterumque monitus files) ad
hasce tandem respondeas. quod rogavi, quodque abs te
& jam rogo, summo ab me peti jure, nemo mortalium
ibit

ibit inficias: fac videam, quid præstiteris versione operis mei *Anatomici in Linguam Anglicanam*: sunt qui nomen meum, vix toto in volumine inveniri & alia, vix credenda abs te perpetrata, persuadere mihi conantur; verum ego, qui garrulitate famæ, invidiâ delatorum, nec malevolis pseudocriticorum artificiis, seduci me honorificentissimo de æquitatis tramite passus fui, inaudita neque parte altera, aliquid statui unquam, tacebo; usquedum quid de labore meo ab te actum sit, viderim ipse.

Mitte itaque quantocyus mihi (quartò hoc urgeo) integrum, sed incompactum editionis tuæ exemplar; cum itidem singulis septimanis, ad minimum bis, tibi *Harvicum* curru ad navim, (vulgò *het paquet boot*) hoc devehendi nascatur opportunitas, nullus dubito, quin quatuordecim dierum spatio, meum impleveris votum; sin minus, conquerar de illata in me injuria publicè: ipsi autem prædictæ navis magistro, mox ubi appulerit, cum expensis solvet exemplar, vir Consularis, qui hisce navibus præest, *Briela*, Dominus *Jacobus vander Poel*: si vero *Amstelodami*, aut hic *Lugduni*, istam mavis persolutionem, velim jubeas & erogatos habebis nummos, meque ad quodvis honestum officium

Dabam Lugd. in Bat.

Die 13. Februarii,

1699.

paratissimum,

G. Bidloo.

Quæso,

Quæso, *honorificentissime Domine Domine Professor*, ne hominem tam cartæ supellectilis obruas *Honorificabilitudinibus*. Hoc autem mihi quam auspiciatò evenit, singularem hanc Professoris humanitatem minimè fuisse durabilem. Quippe, si promissam quatuordecim dierum patientiam præstitisset, me contra memet ipsum forsan in partes suas pellexisset accepti honoris gratia. At hoc me metu liberavit, quippe impatiens, fideique datæ immemor ne totum quidem triduum expectat, quin die decimo sexto literis Huttonio datis reservescit æstus, qui mox detumuisse videbatur. In his me solito tumore, & fastu Plagii inculcare coram Eruditorum tribunali, & *infauftis* (nescio quibus) *carminibus fascinare* minitatur. Has insequuntur aliæ Belgicæ scriptæ (& ab ipso Bidloo tractatæ) à Bibliopola Amstelodamensi Londinensibus, quarum summa hæc est. Querela Professoris, quod nomen ejus in fronte libri nostri non prostaret. Querela ipsius Boorn, quod Bibliopola nostri consilium suum illi non aperuissent novam per me moliendi Anatomiam Tabulis istis accommodandam, unde illi spem lucri ex libro Bidloano ulterioris præripuissent; venditione ejusdem hoc modo obstructâ. His addit, Professorem

Professorem me graviter increpare, quod Tabulas addiderim suis novas (seu, ut ipse vult, suas novis onerasssem) nec literis suis responderim.

Horum omnium reddetur ratio, cuius mox pudeat Professore, & dici potuisse, & non potuisse refelli. Quippe cum (ut dictum est) ex unanimi eruditorum in Anglia suffragio didicissent Bibliopola Smith & Walford, Tabulas Anatomicas (Bidloi dictas) nitidas esse & elegantes, paucisque exceptis graphicè delineatas, descriptionem vero Bidloi propriam imperfectam & obscuram esse, mendisque & erroribus scatere, consilium ineunt de redimendo à Bibliopola Amstelodamensi certo exemplarium numero. Pro quibus cum inter eos convenisset, mecum agunt nostri de explicatione nova construenda sermone vernaculo. Cum autem observarent Tabulas magni passim aestimari, quæ verò Bidloi propria erat, descriptionem domi, & foras fordescere, ne istam eandem Anglicè redderem disertis verbis cavebant, sed ut de novo ex autopsia Anatomica ordiner, additâ conditione, quò facilius me flecti permetterem, quicquid omissum, aut erratum in ipsis Tabulis observarem, meipso indicante, & corrigente ad vivum delineatum, & ære incisum iri, nequid deesset, quo opus omnibus numeris absolutum redderetur. Hinc

prodiit

prodiit Appendix noster continens novem Tabulas,
 quas Bidlous opus suum *onerare* dicit, quod errores
 ejus corrigendo detegant, quasque ideo omiffas
 maluit. *Nomen autem & Iconem Bidloi paginâ*
Epigraphicâ interdixere Bibliopolæ, ne ejus habe-
 retur explicatio nostra, & sumptus periclitaretur.
 Nili adeo pendeabantur hic labores ejus proprii.

Ne autem in lædendo æquo promptior viderer,
 rationem hanc Bibliopolarum subtricare malui,
 quam provocanti Professori gravius quicquam &
 invidiosum aperire. Quum igitur in præcedente
 epistola, quam secundam ab eo acceperam, acrius
 instaret, ut exemplar libri nostri ad se transmittere-
 retur, quantumque se hoc urgere dicit, cujus nunc
 primùm ad me devenit notitia, Bibliopolas con-
 venio, qui mihi retulerunt, se misisse exemplar u-
 num Henrico Boom, quod cum Bidloo traditu-
 rum, ratum duxi; quod evenit. Dehinc Bidloo
 literas dedi, in quibus operis rationem, additiones,
 & sententiarum nostrarum in multis diversitatem,
 summarim paucis & modestè exposui. Hanc eti-
 am Epistolam in suam transtulit Clo-
 P. 10, 11. acam, & imprimi curavit, sed adeo
 immutatam, ut pro mea vix agnoscere
 audeam. Immutata autem, ut est, me satis vin-
 dicat ab istius injuriis, & calumniis. Quippe,
 quas

quas occupant, Paginae duae, solae sunt per totum libellum, quae modesti & ingenui hominis esse videntur, ceterae insulsi & arrogantis manifesta produnt indicia. Quod autem de diversi coloris atramento, & alterius manu quinquaginta correctionibus addit, id omne fide Bidloana commentus est; cui facile est, apud mihi ignotos alterius manum nostrae subrogare.

Cur autem priori, quam acceperam, epistolae non responderim, scire si expetas, curiose Lector, quoniam inibi auxilium promittit suum, & inventa crepat; id non factum est, quia dolo malo mecum agi sentirem, & serò promitti, quae dudum à me praestita cognoverit à cura Huttonii, nisi quaedam ridicula, quae ipse janctanter interserit. Hoc autem artificio speraverat, ut sibi deberi viderentur, quaecunque ipse addiderim. Cum autem aliter occupatus inanibus altercationibus non vacarem, commercium negligere decrevi, quod necessario in litem desitutum praeviderem. Quippe me cautum fecerat Clarissimi Ruyschii indignis excepti modis Fatum, & monuerat quam facile moveatur bilis homini supercilioso, & turbulento.

At cum tandem provocatus (saepius ut ipse ait) modeste responderim, aestuat ira humanissimus

Professor, amplius apud se non est. At quare? Opus meum deprehendit Stultitiâ, Ignorantiâ, Barbarie, Ineptiis, & Erroribus absurdis refertum, ejus autem nomen non præfigitur, ipsum Authorem non agnosco. Vide, Lector, quam mihi sit propitius Vir celeberrimus. Nullus errorum meorum tam absurdus quem non adoptaret, nullus laborum meorum tam inutilis, quem pro sua in me benevolentia sibi non ascisceret. Imò præ excessu Urbanitatis & Benevolentiae mihi irascitur, excandescit, & pene rabidus fit, quòd cum tantum virum, tantæ Eruditionis, tam puræ Latinitatis nolim injustè Patronum Stultitiæ, Ignorantiæ, & Barbariei meæ. Qui malim convitia & imprecationes Professoris sustinere, vocari

P. 13, 14, 15, 16, 17. *Latro in publicis viis, Alastor Pansophus, Fur, Argo oculatio Geryon, fraudulentus Tenebrio, Harpyia, &c. & Cruci aliisque Tormementis damnari, quæ Viri Clarissimi intemperatus erga me meaque suggerit amor, quam ut ipsum in se recipere sustineam, quicquid Ego Impudentiâ, Fraude, & Latrocinii deliquerim.*

O Professore vere Christianum! qui aliorum demerita in se suscipere tam sollicitè ambit. At forsitan ficta hæc erga nos Pietas. Forsitan non adeo sordebant illi labores nostri, ac eos vult videri.

Forsan

Forſan etiam propter lucrum imminutum, propter errores & omiſſiones ſuos pluſquam ſeptingentos calamo literulis modeſtè notatos, propter Inventorum & Appendicis non ſuorum ei non ultro oblatorum Famam & Opus noſtrum mordet, & lacerat, nec tantum propter locum in Pagella Epigraphica ſibi denegatum, quum ipſum librum contemptui habeat, adeo enormiter ſævit & iſanit. At de his, ut ut ſint, Lectori liberum permittimus, & integrum iudicium.

Quod autem inferit, de pacto inter Bibliopolas ſuum & noſtros violato, id omne à re noſtra alienum omnino eſt. At hic obiter non inopportunum duxi lectorem monere, Viros hos eſſe probos, eoſque ſerio aſſerere, aliam ſibi injectam conditionem non eſſe, niſi de pretio Tabularum, & non edenda Explicatione ulla Sermone Latino aut Gallico, in quibus ſe fidem liberaſſe meritiò aiunt. An vero quicquam inſtituti ſui Henrico Boom ſuboleret, ſe quidem nſcire, at magni ſuâ interfuſſe, ne Verſionem operis Bidloani molirentur, quæ totis & Tabularum & Impreſſionis ſumptibus damno futura fuerat. Quippe adeo univerſalis hic Linguae Latinae peritia, quòd, niſi diſplicuiſſet Bidloi labor, ſupervacaneum fuiſſet, eum in linguam noſtram transferre.

Exposui tandem simpliciter tibi totam operis nostri rationem & consilium tam Bibliopolæ, quam nostrum. Tibi causam deferimus nostram, Lector Benevole, tibi dijudicandum relinquimus, quis nostrum justius *Plagii* infimuletur. Bidlousne, qui alienas edidit Tabulas pro suis ne semel quidem prolato Authoris nomine, cum explicatione inepta quæ suas non esse evidenter demonstrat; impossibile enim est ut non perfectè intelligeret, quas ipse designasset Tabulas; an Ego, qui nunquam eas mihi asseruerim, & tam Bidloï ut Tabularum centum & quinque priorum editoris & ipsius operis Bidloani frequentius meminerim tam in Præfatione, quam in ipso opere nostro, & quæ meæ erat, Explicationem Anglicanam illi tantum non inscriberem. Siquis autem de harum rerum veritate adhuc dubitet, conferat, velim, utrumque opus, Bidloanum & nostrum, & nullo se extricabit negotio.

Quæ sequuntur Animadversiones Criticæ Bidloï in opus nostrum, ejusdem sunt cum ipso ipsius opere cæteroque libello hoc farinæ, Ineptiarum scilicet & Errorum fastuosa, & proluxa farrago, in qua Specimen Frontis, Ingenii & Peritiæ Anatomicæ simul ostendit. Has ideo silentio & contemptu

temptu merito excepiſſem, niſi fortè Cathedræ Leydenſi parum detuliſſe viderer, ſi vel Hallucinationes & Abſurditates Profeſſoris ſui eo uſque deſpectui haberem. Illuſtri ergo Academiae acce-
ptum referat, quod cum ulteriori refutatione dig-
ner, quam tamen paucis ita abſolvam, ut agno-
ſcat quilibet, qualis Vir ſit.

Postquam jam per paginas 17. integras pene defremuiſſet, & ſe, quâ eſt modeſtiâ, in eadem cum VERULAMIO, BOYLIO, NEWTONO, GASSENDO *classe humiliter collocaret*, ad opus tandem ſe accingit. Ne autem à Mendacio proximè & immediatè inciperet, eorum quæ ipſe in Tabulas ejus 1, 2, & 3. adverterim, in paginas 24, & 25. (ſeriei forſan non rumpendæ ergo) rejicit; à quibus tamen propter eandem cauſam ipſemet initium ſumam.

Hic iterum occaſionem mihi ſubminiſtrat Celeberrimus Profeſſor gratulandi ſibi, tam de *Ingenio*, quam de *Ingenuitate*, ut qui *ſœliciffimus ſit Inventor Floſculi iſtius Rhetorici*, qui tam bellè tinnit, *Onus* "O, G. Velim quidem, uti Reper-
tores terræ alicujus incognitæ ſolent, ut in rei me-
moriâ nomen de nomine ſingat. Quod autem dicit, Primam figuram *Tab. I.* (quam mox hæc-
duas,

duas vocat) publicari & extare in libro cui titulus
ANATOMIA PER USO ET INTELLIGEN-
ZA DEL DISEGNO, &c. PRÆPARATA SU
CADAVERI, DAL DOTTOR BERNARDI-
NO GENGA, REGIO ANATOMICO, &c.
 Id omne fide Bidloanâ dictum est, nec alia indiget
 refutatione, quam ut conferatur iste Liber cum
Appendice nostro, & (si cuipiam ita lubeat) uterq;
 cum Archetypo memorato qui apud me domi est.
 Quod autem addit de regulis proportionis corpo-
 rum delineandorum ab eodem & **ALBERTO DU-**
RÆO, LEONARDO DE VINCI, I. P. LO-
MAZZO MEDIOLANENSI, &c. id mihi in
 honorem, nisi ab hoc homine, dictum duxerim,
 quanquam mihi nondum constet, an quicquam
 nobis coincidat.

Tab. IV. à qua observationes suas criticas orditur,
Stratorum seu Laminularum Cuticula existentiam ne-
 gat, quas quilibet *Pharmacopola* Servulus, qui *Ve-*
ficam *Epispastico* excitatam vel semel fecuerit,
 demonstrare potuit, & *Loculos Membranaceos*, quos
 ostendere ne *Anatomiam* quidem *Lanioniam* supe-
 rat, & quodlibet *Macellum* aspectui quotidie pa-
 lam exhibet in *Vitulis* aliisque animalibus. O *E-*
gregium Anatomicum! O *Professorem celeberrimum!*
 qui ne *Limen* quidem *Anatomie* salutaverit rudium

Pharma-

Pharmacopolarum & Laniorum ministris pueris familiare. Hæc autem documento esse possunt, quanta ab hoc homine Miracula, qualia inventa expectanda sunt.

At ne aliter de eo concipias, Lector Ingenue, ac est, *Tab. V. Fig. 1.* pergit sui specimen ostendere, & queritur me explicare Literas *E E Os Frontis & Bregmatis*, quas ille *Expansionem Periostrii* denotare, erroris sui tenax asserit; quum tamen *Periostrii* illic nihil compareat, nec quicquam aliud nisi *Os Frontis & Bregmatis denudatum*. Huic Figuræ unicam addideram Literulam, scil. *I*, quæ *Arteriolam & Nervi ramulum à Cranio exeuntes in Musculum Frontalem* designat quorum utriusque, quanquam luculenter in Figura expressi notitia illum fugerat; quæque me ideo solum norasse dicit, ut de Aneurismate in ea parte dicendi mihi fieret occasio, quasi Arteria & Nervus iste notatu aliàs indigni essent. At se fallit Professor, nec Aneurismatis solius gratiâ, sed & propter se notata sunt hæc Vascula, ut ejus omissiones supplerem, quanquam nec Aneurisma istud, ut Casum, qui neq; familiaris; neque contemnendus esset, memoratu indignum duxerim.

In Figura ejusdem Tabulæ 2. quatuor etiam Literas adnotavi, quarum priores duas *Duræ Matris Vasa sanguifera* E, & *Duræ Matris partem Sutura Coronali contiguam* F absque censura transit. At tertiam G G, quæ Venas Cerebri in *Duplicatura Pie Matris, antequam Sinum Longitudinalem ingredi-antur*, ostendit, graviter reprehendit, asserens Venas in *Cerebro propriè loquendo non dari*, quanquam hæc Figura eas Venas optimè exprimit, & iisdem exprimendis peculiariter designari videtur. Sin Professori contigerit Cerebrum sine Venis, id monstrum ei non invideo, de cæteris omnibus securus ea Venas habere. Quod autem *marginés Cranii* H H notaverim, id ei superfluum videtur, quanquam ipsemet *Tab. VI. Fig. 1. Tab. VII. Fig. 1. & 1. & Tab. IX. Fig. 3. idem faciat*. In his verò perspicuitatis gratia, & perplexitatis vitandæ ergo diversas partes iisdem literulis notavit, ut in *Tab. VII. Fig. 2. ubi E E designat Margines Cranii, & ipsum etiam Pericranium revolutum*.

Quod autem *Tab. VI. me res aliter ab ipso explicasse queritur*, id temerè & inconsultò factum non est, quippe idem facitare sæpius, imò ubiq; fere coactus sum. At hîc quidem, sicubi alias, non absque necessitate factum est. Hic enim manifesta

festa prodit indicia se non intellexisse Tabulas, quas
 vocat suas. Quippe *Cerebellum dura Matre velatum*,
 quod ego I notavi, non agnoscit, sed pro duplicatu-
ra dura Matris parte aliqua erranter accipit, & ex-
 euntem è *Foramine magno Ossis Occipitis Medullam Ob-*
longatam, quanquam in ista Tabula graphice deli-
 neatam & à me Litera H notatam eo loci apparere
 denegat. Quos errores monitus non corrigit, sive
 id ex Fastu, sive ex alia causa, quæ illum à pec-
 cato excuset, contingat, nisi forsitan densæ Soli natalis
 nebulæ oculorum & mentis aciem Professori
 retuderint.

Fig. 3. me reprehendit, quod quæ ille *Vasa*
sanguifera nuncupaverat, in *sinum* patentia, Ipse
Venas Cerebri priusquam *Sinum* intrent explicem.
 Quod si mihi deesset hujus rei ratio satis firma,
 Ipse mihi strenuam suppeditat Professor in suis
 ad Tabulam præcedentem notis. Cum enim hic
 loci vocabulo communi utitur (scil. *Vasa san-*
guifera) de *Arteriis* solis intelligendus est; *Venas*
 enim *Cerebro* negat. Sin nunquam negasset, rectè
 ego *Venas* dixissem, ad tollendam vocis ambigu-
 itatem, quæ indifferenter pro *Arteriis*, (quæ in si-
 num nullæ hiant) aut *Venis* accipi posset atque
 ita Tyrones in errorem ducere. Quæ sequuntur
 ejusdem Tabulæ Figuræ tres à Natura prorsus ali-

enæ, easque ideo totas cum explicandi munere Bidloo soli in posterum permittemus.

Pergit autem me reprehendere, & ait ; *Septima Tabula duas complectitur Figuras, quarum prima literas G & H conjungit ; etsi prior, matre durâ apertâ, cerebelli faciem ; altera limbum ejus, medullæ oblongatæ viam præbentem ad inferiora, delineat, vertitque.* Hic sibi reclamantem Professore audire est, & errores proprios corrigere satagentem, absque tamen nota quacunque censoria pro ea qua Celeberrimum Professore colit indulgentia. In priore enim explicatione asserit G *Cerebelli latus alterum Dura Matre velatum ostendere ; in hac autem Duram Matrem apertam esse ad G usque ad limbum H.* In utraque autem crassè hallucinatur, adeo Professori humanum est errare. Cerebrum enim in hac Figura antèriùs reclinatum satis non est ut appareat Limbus, neque ipse eo usque procedit, ut Medullam oblongatam attingat, sed superiùs desinit, antequam Processus Cerebelli Medullares Caudici Medullari committantur. Quod autem mihi exprobrat, me in explicandis literis I I I illum non sequi, id mihi in honorem duco. Quippe ubi errandi locus non dabatur, ille subjectum extendit, & pro *Marginibus Ossis Occipitis*, quæ solæ hic apparent, totum supponit *Cranium*, ut
etiam

etiam ineptiendi daretur. Quas ergo ille simplici
I *Dissecti Cranii partes* vocat, ego pro Marginibus
Ossis Occipitis triplici literula notavi, ut ad exhibitæ
partis descriptionem propius accederem, quam per
vocabula ejus generalia & ambigua.

Ne autem aliquando non errasse videatur, suc-
censet mihi, quod Cerebellum antèrùs versus
Sellam Turcicam reclinari dixerim, quod ille *in situ*
naturali capite inverso expressum affirmasset, & ne
hoc non sufficiat ad demonstrandam Peritiam su-
am Anatomicam, & cum his Figuris, quas pro
suis vendicat familiaritatem peculiarem, *Processum*
Cerebelli vermiformem luculenter expressum, & à
me literula (b) notatum, *eo loco visibilem esse* negat.
Obsecro tamen, Egregie Professor, ne te vidisse
nega, literulam designantem vidisti, partem desi-
gnatam literula vigesies majorem & nitidiùs ex-
cusam teipso Schema exhibente non vides. Cave
oculos hebetudinis incuses, nequis inde intellectum
ejusdem redarguat. Quin potius rejicis ad nugas
istas Pictorias, Nervos Octavi, Noni, Decimi,
& Accessorii Paris, &c. quas ad Operis eleganti-
am tibi inobservatas addidit Pictor. An verò tibi
persuatum habes, Nervorum parium trium origi-
nes, cum Accessorio & cæteris partibus in illa Fi-
gura expressis nugas esse omnino negligendas præ

tua inani præfatiuncula, quod tam fortiter queraris me istas notasse, hanc autem prætermisisse? Atqui ideo hanc & hujusmodi omnes ex consulto prætermisi, quod tuas esse agnoverim, & solas præter errores in hoc opere tuas dici posse; & institutum erat nostrum Figuras explicare, quod conatu tuo non obstante desiderabatur, non ineptias tuas per omnia persequi. Cur autem me ad Præfatiunculam revoces, non liquet, nisi ut advertam te Oratorem æque infelicem esse ac Anatomicum, & ubique extra locum desipere.

Tab. VIII. Fig. 1. Quod notaverim sub litera C deesse Sinum Falcis Inferiorem, Bilis ei turget, quam & ipse idem fassus est. Deesse tamen revera aliquando Subjectis humanis Sinum istum innuit; quali quidem mihi nunquam viso si suspecta fides ejus habeatur mihi, qui & experientiam & periciam Anatomicam ad hujusmodi observationes faciendas non injuriâ in illo requiro, Lectori mirum non videbitur. Ineptas ad cæteras figuras cavillationes usque ad quintam, non moror, utpote quæ nisi questum puerilem & injustum nihil continent. Hic autem excandescit, quasi inventum ejus, in quo gloriatur, supprimerem, invidè occultando novam ejus, de tertia Cerebri Membrana, descriptionem. Quot mihi occasiones subministrat facundissimus, simul

&

& sagacissimus Professor gratulandi sibi tam de Inventorum foelicitate, quam de Sermonis puritate & nitore. Hic nos invitat, ut olim Fæcialis ad ludos Seculares, ad videndam Membranam, quam nemo mortalium vidit unquam, neq; visurus est; & *descriptionem de Membrana*, tali elegantia concinnatam, qualem Priscianus agnovit nunquam, neque agniturus est. Liceat autem, pace Viri Doctissimi, profiteri ingenuè, me illi neque Inventum neque Latinitatem quam curta cunque mihi sit supellex, invidere, cum utrumque sui proprium sit, & nuspiam nisi in Cerebro & Operibus Professoris existat. An vero hebescant grandiloqui hujus Homunculi Oculi an Intellectus, quòd monitus non agnoscat Duram Matrem, tam graphice in hac Figura delineatam super Cerebellum, Lectori æquo dijudicandum relinquimus.

In *Tab. IX. Fig. 1.* multa sunt à Natura non parum abhorrentia, quæ tamen omnia Bidlous pro suo more *typum naturalem ad amussim emulari* dicit. Neque enim notantur *Protuberantiae duæ albæ* solæ ut non bene expressæ, quanquam in molem istæ excreverint portentosam. Ipsum etiam *Infundibulum E* adhuc magis vitiosè exprimitur, & justam mensuram non minùs excedit. *Nervos autem Olfactorios R Q S* ut corpora *Cylindrica* exhibet hæc
Figura,

Figura, qui tamen *Plani* semper reperiuntur in Subjecto humano, & ad *Basin* latiores. Arteriarum item *Vertebralium* & *Carotidum* Rami coeuntes P P P in figura realibus ampliores pinguntur. Ut tamen errores hujusmodi ceteros taceamus, quos, ne iniqui simus, Bidlo non esse fatendum est; quippe cui ne visi quidem fuerint; rerum suarum plusquam satagit Professor. Tantas enim inter Nervos turbas concivere ejus explanationes, quantas haud quisquam facile componet. Nomina, Munera, Numerum, Situm, confudit, auxit, mutavit. Vix quicquam suo loco, nomine, aut officio fruitur. Præter decem Nervorum paria intra Cranium oriunda, altera duo superfoetavit paria, & intra Cranium duodecim paria numerat, inter quæ par Intercoftale Octavum fortitur locum, de quo in *Basi Cerebri* invento, iterum Profefiori gratulor, nec Inventionis foelicitatem aut honorem illi invideo. Ne autem Profefiori Celeberrimo injurius esse videar, quod utcunque laçessitus studiosè semper evitavi, ingenuè fateor & hos errores non omnes tam ejus proprios, quam Designatoris aut Delineatoris esse, qui præter naturam plures, quam è *Basi Cerebri* revera oriuntur, nervos apposuerat Iconi. Quem explicaturus Vir Doctissimus, cum non satis perspectum haberet hoc figuræ vitium, illique incumbere quæ

alibi

alibi omiserat reddere, neque tamen extemplo
 occurrerent tot nervorum illustrium Nomina, quot
 in Figura distinctæ imagines, nequid ignorasse vi-
 deretur, in auxilium accersit Truncum Nervo-
 rum Intercostalem, quo digniorem nullum inve-
 niret, qui immediatè è Cerebro duceret originem,
 duceret necne. Eiusdem Tabulæ Fig. 2. ad F
 delineatur Vena, (qualem ipsemet eo loci è Cranio
 exeuntem plus semel observavi) quam ille pro
 nervis Olfactoriis agnoscit, notatque in explicati-
 one sua Latina. In hunc errorem, qui explican-
 tis proprius erat, adverteram, non quod illi igno-
 rantiam exprobrarem suam, quamvis crassam &
 reprehensione dignam, sed ut Tyrones ab errore
 revocarem, quo ille duceret. Ille verò, levissimam
 reprehensionis umbram indignatus, neque linguam
 Anglicanam satis callens, errorem sustinendo Con-
 stantiæ laudem ambit. Unde ex duplici errore
 Anatomico, & Grammatico nascitur Apologia
 plus satis ridicula. Verba ipsius sunt, Pag. 20.
Fig. 2. ad literam F, ait, me vasa sanguifera notare
loco nervorum olfactoriorum; cum è contrario, eos a-
cicula depressos, in transitu tantum demonstrem deque
vasis sanguiferis, ne verbulum quidem proferam. At-
qui hoc ipsum erat, quod notaveram; Vas San-
guiferum ibi expressum erat; cui in explicatione
tuffecerat Professor Nervos Olfactorios, qui neq;
 eo

eo loci, neque ea facie utrunque depressi unquam apparuerunt. Hic autem Sermonis *Anglicani Batavo* ignoscenda videtur Ignorantia, *Anatomiae Professori* ejus Artis haudquaquam. At nequa defuit Peritiæ hujus inscrutabilis exemplum aliquod illustre, errore forsan pictorio, ni ille suum malit, (*Fig. 3.*) litera O à sinistra in Nervum septimæ Conjugationis locatur, eadem à dextra Nervum quinti paris occupat. Pro sua tamen humanitate nullum hic admissum errorem, nullum discrimen advertit inclytus Professor, sed utrumque O O Nervos Auditorios explicat. Forlan & Par quintum pro Auditorio habet.

In Tabula decima Clementiæ Specimen exhibet, & in me nihil regerit, forte gratiam relaturus, quod in illa Tabula eum non ultra duodecies castigaverim. Eandem etiam Undecimæ porrecturus erat gratiam, cum forte occurreret *Ægilopis* & *Fistulæ lachrymalis* mentio, unde subito exardescit Professor, cui semper invisum Chirurgicum quodcunque. Hic etiam pro more suo *Perfidiam* seu *Inscitiam* meam increpat Humanissimus simul & Eruditissimus Professor. Quam tamen opprobrii tam gravis occasionem dederim, mihi non satis liquet, perplexam adeo accusationem suam reddidit. Seu, quod immediate sequitur in Pagina, illi

illi *Perfidus*, & *Ignarus*, propter *Aegilopis* & *Fistula lachrymalis* mentionem injectam; quia forsitan credat ejusmodi morbos nullos unquam ex-
 itisse, aut mihi unquam visos fuisse. Seu, quod
 remotius est, quod ejusdem Tabulae Fig. 23, 24.
Oculi humores Crystallinum, & Vitreum exsiccatos
 exhibere dixeram. Hic se comiter demulcens
 praefato sibi honore Verecundissimus Professor
 Lectorem monet, quantum sibi debeat, & ita
 magnifice orditur, (Pag. 21.) Ego Lectorem instruo.

Quid tanta dignum feret hic Professor hiatu?

Scilicet ea, quae possunt liquari, non possunt
 exsicari. O Egregium Philolophum! O Do-
 ctissimam Cathedra verè dignam! Res quidem
 haec notari vix digna videretur, nisi ut Lectori
 planius innotescat, qua fide mecum agitur, qua
Perfidia Perfidus vocor, qua *Ignorantia Ignarus*.
 Audierat Professor Humores Oculi Crystallinum
 & Vitreum aeri expositos liquecere. Hinc ratus
 me corripienti occasionem sibi dari, avidè eam
 amplectitur, & incautus quò ruat, *Perfidiam* &
Ignorantiam inclamat, in utramq; proprium caput
 allisurus. Quippe ignarus, id adhuc ambigi inter
Anatomicos, an *Tunicae Humorum Crystallini*
 & *Vitrei Aranea*, & *Hyalocides* dictae reverà ex-
 istant,

istant, an sint tantum reliquiae eorum Humorum
 exsiccatorem pro Membranis falso à quibusdam
 habitæ, quod ego causè proposueram, ille quasi
 perfide aut ignoranter factum stulte exprobat. Ne
 autem fraus aliqua non fieret, quanquam cur fi-
 eret hîc loci ratio illi nulla adesset, nisi quod
 moris erat, utriusque explicationis Membrum
 obtruncat alterum. Integra sic se habet utraque
 Explicatio, Fig. 23. *Humor Crystallinus siccatus,*
quem Biddous Anatomicorum quorundam fidem secutus,
Membranam Araneam seu Cristalloidem vocat. Fig.
 24. *Humor Vitreus siccatus; eâ tantum parte relictâ*
quæ pro Membrana investiente à quibusdam habetur.
 Hic autem, det modò Lector veniam, cum hoc
 Instructionis onere exsolvam, & vice versâ Pro-
 fessorem instruam. Sciat, igitur velim, Vir Cele-
 berrimus, hos humores, quanquam in aere lique-
 scant, cum id neque promptè, neque ex toto
 fiat, ex parte tantum resolubiles esse, quorum
 aliquid semper exarescat. Hoc illi, si membra-
 nam nuncupare libet, per me licet. Quippe, ubi
 in re obscura Doctiores secutus errat, ignoscendus
 mihi videtur; at quanquam error veniam, arro-
 gantia castigationem meruit. In me verò, quod
 mallet sententiam meam aliquo modo premere,
 & innuendo significare, nequid in re vix satis ma-
 nifesta audacter & dogmaticum nimis proferre
viderer,

videret, furibundus involat Professor, eruditionem & urbanitatem ambitiose adeò ostentans, ut etiam Lectorem æque ac me Ignarum vult, ne desit *instruendi* occasio. Hæc autem Instructio, quam tantopere crepat, ex parte vulgaris est, ex parte fallax. Humores enim hos sensim liquari Tyronibus notum est. Quid enim mirum si Corpora pene fluida, viscida, aquea, multo Sale imprægnata, in aere tandem diffuant? Quippe, Salibus aeris commercio solutis laxatur Corporis vinculum & compages, unde liberiores factæ partes leviores & subtiliores facile avolant, relicto tamen semper crassamento, quod non immeritò humor exsiccatum dici potest. Ut autem ita accipi possent explicationes nostræ, ac si humores integri exsiccarentur neque mole imminuti, neque forma mutari, altero membro truncatas reddidit. Quo autem dictis firmetur fides, & fiduciæ simul & eruditionis species ostentetur, ad Anatomicos universim omnes provocat; quanquam Sententiæ nostræ Authorem in ipsis explicationibus nostris nominatim citaveram. Hic igitur in aciem rursus producendus, qui quanto in cæteris Vir cordatior, tanto etiam in his rebus oculatior & versatior. In suæ *Ophthalmographiæ Capite tertio* Celeberrimus Dominus Dr. Briggs harum Membranarum, quas Fig. 23, & 24. designari vult Professor, existenti-

am negat, dicens alteram nusquam reperiri, alteram
 esse pelliculam tantum adventitiam humore aer
 diutius exposito lente concrecente, in hæc verba.
Hyaloides interim seu Vitrea nulla reperitur, nec sane
Humor Crystallinus, nisi aeri diutius expositus, vel
leniter coctus (instar Lactis) cuticulam acquirit; quæ
verò improprie tunica aranea dicitur, cum sit tantum
adventitia, ut in Oculo Bovis recens execto appareat.
 Utrobi vero Ignorantia vel Fallacia (seu eam Per-
 fidiam gloriose magis appellare velit Professor)
 crimini sit danda Lectoris ingenui esto Judicium.

Nescio, Lector tolerantissime, an tibi dudum
 prolixior non videar. Hujusmodi enim bellaria
 citò fastidium pariunt. Restant tamen plusquam
 septingenta ejusdem Farinæ Fercula, quæ tibi ideo
 non apponam, quòd plura, quam quæ ad satieta-
 tem sufficiant, jam me apposuisse vereat. Sin
 his dapibus unicam addere patellam mihi liceat,
 Professori ad gratiam dabitur, in qua neque de-
 lectus, neque cultus eminebit. Quod autem oc-
 casio improvisa porrigit, in bonam accipiat par-
 tem Vir Celeberrimus velim. Nam ut non solum
 omnia scivisse, credo, sic nec omnia penitus ig-
 norasse contra plurium opinionem demonstren-
 dum hic suscepi.

Quanquam

Quamquam autem illustriora multò, si delectum haberem, exempla suppeditat grande Professoris opus, ne cui iniquior videar, hinc obsequii inde simultatis suspectus, quam mihi præsentes Tabulae ministrant occasionem, ut ut minus quam aliae multae opportunam, eò lubentius arripio quod forte oblata, non studiose quæsita sit. Harum prima cum Figura prima Quadragesimæ octavæ Tabularum, quas suas *Bidlous* vocat, in plerisq; convenit. Hanc igitur ita notavi, ut quas partes prius in sua Figura literulis notaverat Professor, iisdem illæ etiam in nostra conspiciantur; quo Pericia Anatomica Professoris extra litem collocetur. Quam ergo iniqui sint Professori, qui ei omnem scientiam Anatomicam denegant, vel ex hac ipsa Figura liquet. Quippe ex adnotatis ab eo literis constat eum agnovisse *Vesicam Urinariam E. Glan-*
dem Penis E. Ureteres G. Vasa Deferentia H. Vesi-
culas Seminales I. Hæ autem sunt partes in hac Figura maxime conspicuæ & principes, quas novisse penitus ignorantis omnia non est.

Neque est cur tantopere exultent homines malevoli, invento uno atque altero Professoris errore aut omissione. Ut ex pede *Herculem* metiamur, quæ hujus Figure explicationibus exprobrantur proferam,

proferam, ut, quam levia sint, quam nullius momenti, Lector æquus dijudicet; & quicquid aut incuriâ, aut communi Naturæ humanæ vitio, quæ nos erroribus immunes esse non vult, peccatum est, eis omnibus veniam indulgeat. Quisquis hoc Schema delineandum exhibuit *Præputii retracti portionem* literâ B notavit. Hanc Professor ita explicuit. *Obsepitur unumquodque Membranâ exterius densâ, atque firmissimâ.* Hinc Nugatores illi, qui ludere solent in rebus seriis, cachinnum tollunt. Aiunt enim Præputium neque esse totius Penis involucrium, neque *Membranam densam atque firmissimam*, sed ex Cutic laxa & molli constare. Esto. An tanti est de *Præputio* levis error, quo toto carere possunt absque incommodo gentes universæ quamplurimæ? Neque majoris momenti illud, quod quidam objectant de Urethræ loco perperam assignato. *Alligantur* (inquit Celeberrimus Professor) *modò dicta Corpora relicto pro Urethra interstitio* G. Ita tamen forte accidit, ut litera G. Venam Penis magnam notet, quam pro Urethra casu quidem sinistro habet Vir doctissimus, unde hi homines, qui omnia sibi pro ludibrio habent, in risum solvuntur. *Septum* autem quod ad D ostendere laborat Professor, eo loci apparere omnino negant. Hos & hujusmodi errores Professori passim vitio vertunt. At quid tandem si *Septum* omnino

omnino nullum existeret, si Urethrae non inveni-
 misset? An qui ex eo didicissent Vesicam Urinariam
 esse Urinae receptaculum, non facile vel ex conje-
 ctura sola obsequerentur dari eidem Urinae exitum?
 Omissiones quod attinet, siue eas Incuria peperit,
 siue notatu indignas duxerit Professor, cuilibet cau-
 sae potius imputandae videntur, quam Ignorantiae,
 quam fateri Virum Cathedralem summè dedeceret.
 Partium in hac Figura expressarum quae nullâ notâ
 à Professore insigniuntur praecipuae sunt haec, *Ar-*
teria à me notata *NN*, *Vena* *MM*, *Nervi* *OO*.
 Quae animo utcunque exciderint Professore, ocu-
 lorum aciem effugisse vix est credibile, cum acu-
 & ligatura omnes insigniantur.

Haec & hujusmodi alia plura quam septingenta
 Professore exprobrare, quidam solent; quorum
 ideo Catalogum subjunxi, ut appareat quam in-
 iqui sint in Virum bene meritum, qui tam levia
 objectare sustinuerint.

CATA

CATALOGVS eorum quæ in Tabulis,
 quas suas vocat Celeberrimus Biddous,
 aut non omnino, aut perperam notavit.

- Tab. 1.** 44. *
 2. Fig. 6. EE.
 3. Fig. 1. L, Fig. 2. E, F, GGG, HH.
 4. Fig. 2. H, I, Fig. 4. H.
 5. Fig. 2. aa, b, FF, G, H.
 6. Fig. 4. EE, FF, GG.
 7. Fig. 1. * * Fig. 3. gg, M, R, Q.
 8. Fig. 1. aa, ff, G, Fig. 4. EEE, FFE.
 ib. Fig. 7. D, Fig. 8. A, BB, CC, D, E, FF.
 9. Fig. 8. D, Fig. 7. *
 10. Fig. 4. DD, EF, GH, Fig. 5. L, R, S.
 11. Fig. 1. M.
 12. Fig. 1. P, Q, R, S, T, V, W, X, X.
 ib. Fig. 3. GH, I, KK, LL, Fig. 4. EEE.
 13. Fig. 1. K, L, MM, N, O, P, Q, Fig.
 2. M, N, O, P, Q, R, S, T, V, W.
 14. eee, fff, K, L, M, N.
 15. II, KK, L, O, PP, QQ.
 16. MM, O, PP.
 17. NN, OO, P, Q.
 18. HH.

Tab. 21. Fig. 1. D, E, F, G, H, I, Fig. 2. D, E,
ccc, F, G, Fig. 3. o, cc, Fig. 6. AA,
Fig. 7. D, d, cc, ff, gg, Fig. 8. D, E,
fff, Fig. 9. G.

24. Fig. 1. bbb, GG, H, Fig. 2. B, C, 3.
C, 5. F, 6. o, R, S, Fig. 7. GG.

26. Fig. 1. b, EE, FF, ff, G, HH, I, K, k,
LL, M.

27. P, Q, R, S.

28. f, S, T, V, W, X, Y, Z.

29. N, O, P, Q, R, S, T, V, W, X, X, Y, ZZ.

30. na, oo, P, Q, RR, S, T, V.

31. KKKK.

34. Fig. 1. D, E, F, G, H.

35. Fig. 8. D, E.

36. Fig. 1. oooo, PP, Q, R, S.

37. Fig. 1. G, Fig. 2. B, C, D, E, F, P.

39. Fig. 1. D, E, F, Fig. 6. E, F, G.

40. Fig. 1. C, cc, Fig. 2. BE, F, G, H, I.

41. S, T, V, W.

42. 1, 2, 2. XX, ††, K, L, M, NN, O, P, Q.

43. Fig. 1. C, D, E, Fig. 3. D, E, F, ib. 4.
D, d, EE, cc.

44. Fig. 2. LL, M.

45. Fig. 1. H, h, K, L, Fig. 2. K, L, M.

46. Fig. 1. I, K.

47. Fig. 1. aa, KK, L, M, N, OO, P, Q,

Fig. 2. H.

K

Tab.

- Tab. 48. Fig. 1. b, LL, M, NN, OO, PP, QQ
 49. L, MM, N.
 50. a, b, mm, nnn, WW, XXX.
 51. Fig. 1. CC, H, Fig. 3. G.
 52. N.
 53. Fig. 1. G, E, FF, GG, HH, I, KK, L,
 Fig. 4. II, KK,
 54. dd.
 57. Fig. 7. H.
 63. Fig. 1. X, a, b, c, dd, e, f.
 64. Fig. 8. Q, R, R, R, S, T, T, V, V, W, X, Y, Z.
 65. f, GG, H, H, KK, LL, M, N, O.
 66. HH, II, KK, LL, M, N, O, +
 67. OO, P, QQ, R, R, S, S, T, T, V, V,
 W, X, Y, Z, *, +
 68. Q, R, S, T, V, W, X.
 69. MM, N, O, P, Q, R, S.
 70. GG, HH, I, k, L, M, N, OO, P, QQ, R, S.
 71. OO, P, Q, R, Q, R, S, T, V, V, V.
 72. H, II, K, L, M, N, OO, P, Q, R, S.
 73. K, L, M, N, O.
 74. k, l, m, N, O, P, Q, R.
 75. KK, L, M, N.
 76. L, M, N, O, P, Q.
 77. FF, GG, HH, II, KK, L, M, N, O, P, P.
 78. G, HH, II.
 79. bb, EE, F, G, H.

- Tab.** 81. M, N, O, P, Q, R, S, T.
 82. c, H, M, NNN, O, P, Q, R, S.
 83. KK, LL, M, N, O, P, Q.
 84. g, L, M, N.
 86. Fig. 1. G, H, I, K, L, M, N, Fig. 2. F,
 G, Fig. 3. E.
 88. n.
 89. Fig. 2. LL, MM, N, OO, P, Q, R.
 90. Fig. 3. E, *ib.* 5. F, G, H, *ib.* b, C, d,
ib. 7. D, *ib.* 9. --- D.
 92. Fig. 1. G, H, I, K, L, M, Fig. 2. h h,
 T T, V, W, X X, Y, Z Z.
 93. Fig. 1. CC, DD, 2. CC, D, 3. BB,
 4. B, CC, DD, E, Fig. 5. C, 7. D, E, 8. D.
 94. Fig. 3. A, B, C, 4. A, B.
 96. Fig. 3. G, 4. G, 5. E, F.
 97. Fig. 2. *
 98. Fig. 1. E, F, G G, H H, I, L, k k, 2. E.
 99. Fig. 1. I, 2. F, G, H, I, K, L.
 103. Fig. 1. F, 2. B, F, G G.
 104. Fig. 3. *, 2. A A, D, E, F.

Quamquam tenuitati nostræ indulgeri venia & potuit & debuit, si supra memoratis beneficiis, quibus ex nimia sua abundantia me operat Professor, nihil omnino reulissem. Quoniam tamen, per quos profeceris fateri, ingenui, & quæ possis retribuere, grati hominis est, utroque officio pro suppellectilibus nostræ ratione paucis hisce pagellis defungi conatus sum. Et quoniam esse Professori indolem singularem quidem, at in quibusdam non penitendam adverte- rim, modò cultura & castigatio tempestivè adhi- beantur, quæ cum ad frugem non malam tandem perductura videntur ita exponam, ut si me pro amico, inter sinceros habeat, sin pro adversario, inter ingenuos.

Cum ergo Sors eum Anatomiam profiteri coe- gerit, in quam olim electio propria impegerit, & fato præcipitante eam Artem prius doceat, quam didicerit, quod unicum superest huic malo reme- dium, indigitabo. Prius ergo factum ponat, & ea discere non peniteat quæ ignorare pudeat. Huic rei ne asymbolus essem, præcedentem Catalogum dedi, in quo ut in Speculo septingentos conspiciat errores & omissiones, & quæ corrigantur, quos ut serio meditetur è re sua esse comperiet. Nam qui errorem defendit, eum ingeminat, qui agno- scit,

scit, pene delet. Quo autem in futurum ab huiusmodi delictis caveat, occasionem amplissimam præbet opportuna Celeberrimi *Frederici Ruyfchii* vicinia, quam si amplectatur, & se præceptis & monitis ejus fideliter erudiendum tradat, Ipse de se faciet fore tandem aliquando, ut sub tanto magistro in secandis Cadaveribus exercitatus, & in Tabulis aliorum Anatomicis explicandis monitus & instructus, rei Anatomicæ non omnino imperitus haud absurdas habeat ad Tyrones Prælectiones.

Hoc autem ut sibi semper præcipuum ducat, imprimis moneo; nequid edat in posterum inconsulto prædicto Viro Clarissimo, cujus in rebus Anatomicis spectata fides & Pericia errorum nubem dissipet, & sagax Industria contra probrosam omissionum turbam præcaveat. Siquid enim *Swammerdamii* Serinia, seu alterius cujuspiam suppedicant, id rectius & perfectius explicare, quam olim solitus est, cum minore famæ jactura discet Professor, quam si pro more hallucinetur. Et si Authoris veri nomen inscribendo reticere dedignetur, non minus sibi honoris accedet ingenuitatis laude, quam ipsi operi pretii ex Authoris cujusvis alterius celebritate.

Sin Professori posthac ab alienis ad sua divertere
 lubeat magis, id sibi sacrum habeat, oportet, ne
Citationes aut ejusmodi quicquam scribat, quo
 quenquam laceſſat aut provocet. Quippe Artis
 Periti ab Imperitis reprehendi ægre ferunt, & pro
 injustis calumniis justa opprobria retorquere solent,
 quod hæcenus Professori damno fuit.

Id etiam ut obiter moneam, sunt qui cum Bel-
 gicæ scripturum rectius arbitrantur. *Prisciani* e-
 nim Cultores, cum continuo alternis quibusq; lineis
 fuisse dedolari, haud æquis accipiunt animis, & se
 mutuum reddituros minitantur.

Sin latine scribendi consilium sit irrevocabile, ut
 stylum subjecto aptaret, ei lubenter author essem,
 neque ut Poeta historiam philosophicam aggredi-
 atur. Nam quæ vere & libere philosophantem
 sola decet, simplex & incompressa oratio à Poe-
 sios genio maxime abhorret, quæ artificiose pro-
 ductis ambagibus, fictisque Metaphoris gaudens,
 in perpetua tere Hyperbola versatur. Hac labe-
 tactum Professori Cerebrum dudum observavi, &
 ex ipsa styli *Leucophlegmatia* cum repetito *Helleboro*
 indigere deprehendi. Sin inveterata & insanabilis
 non sit hæc loquendi *Cachexia*, quæ ad sanitatem
 videatur

videtur ductura, methodum præscribam. Imprimis omne cum Poëtis commercium studiose evitet. Ex iis enim perperam intellectis ineptâ amulatione Magniloquentiæ hoc vitium contraxit, ut sine Hyperbola ne levissimum & vulgatissimum quicquam effutire queat. Hinc ex materiæ vilitate perit gratia poetica, ex sermonis apparatu & tumore fides & simplicitas philosophica. Deinde rem magis quam verba curare velim, & de ornatu quam de veritate narrationis minus sollicitum esse, & præ cæteris cavere ne res humiles & vulgares sublimi & fastigiata oratione elevare laboret.

Aliud etiam Professori vitio vertitur, quod se nimis celebret præconiis, & inventa ubique crepet, quæ nusquam apparent, cum alia eorum sint figmenta errore prognata, alia dudum Anatomicis familiaria & soli Professori pro novis habita. Hoc autem malum ex parte sublatum erit, cum Vaniloquentiam primùm dediderit, & tam de aliis honestè loqui, quam de se modestè sentire inceperit, neque se cum *Gassendo*, *Harveo*, *Cartesio*, *Boylæo*, *Newtono*, prius collocarit, quam alii eum tali confesso dignum judicarent. Cæteram quod attinet curationem eam ex bonorum librorum lectura diligenti faciliè assequetur. Nam ubi, quid ab aliis sit factum, didicerit probe, quid à se sit faciendum, haud difficulter cognoscat. De-

Denique si se doctis & fidelibus præceptoribus tradat *Anatomia Grammatica*, & *Moralis* erudien- dum; donec & se & alios & artes melius norit, & à scribendis libris absteat, donec eos attigerit annos, in quibus Prudentia ardorem restinguat ju- venilem, spes erit cum tandem ad sanam mentem perductum iri, crepundia abiecerum, & se ut in- genuum, sobrium, & literarum non omnino ru- dem decet, gesturum. De quo nemo amicorum magis serio & cordate illi gratulabitur, quam Ego.

